

[Indenrigsministeren]

siger, at vi skal passe på ikke at ødelægge decentralisationen ved senere at gennemføre central styring på andre områder, må jeg nok minde om, at vi i allerhøjeste grad arbejder med rammelove, og at vi har luget meget ud i standarder og normer og dobbeltadministration, således at der ikke er særlig meget tilbage.

Hr. Honoré var inde på lokalrådene, og her har jeg vist gjort bemærkninger om, at jeg ikke ønsker at lovfæste. Hvis man frivilligt ønsker lokalråd, har man lov til at indføre det. Men så var hr. Honoré inde på noget, som måske ikke havde så meget med nærdemokrati at gøre – og alligevel. Jeg forstod, at det var en sag, som optog hr. Honoré temmelig meget. Jeg må sige, at hvis den fremstilling, som hr. Honoré kom med, er rigtig, hvad jeg ikke kan afvise, finder jeg, at det er en direkte uanstændig behandling af patienten, og så synes jeg nok, at der var anledning til at klage til amtsrådet, som jo er tilsynsmyndigheden. For vi skal vel ikke have en tilsynsmyndighed over amtsrådet igen? Klagen kan så i første omgang gå til sygehusudvalget, men i hvert tilfælde til amtsrådet. Jeg synes, det er en uanstændig behandling, og jeg håber ikke, det finder sted ret mange steder. Jeg ved, at man arbejder meget på netop at skære ventetiderne ned ved at tildele tid. Nu blev der talt om overlæger. Jeg skal nok lade være med at generalisere, men der findes vel også mennesker dér, der er lidt for store på det, ligesom der er andre steder. Men i hvert fald må hensynet til patienten veje tungest. Jeg er enig med hr. Honoré i bemærkningerne om ordentlig information, ordentlig arbejdstilrettelæggelse og ordentlig udnyttelse.

Til fru Lis Starcke har jeg vel i og for sig ingen bemærkninger at gøre ud over at føje en tak til for en venlig modtagelse.

Må jeg sige som afslutning, at der er mange muligheder for nærdemokratiske foranstaltninger, som slet ikke er udnyttet i dag. Det fremgik af mange af ordførernes taler. Det er ikke love, der skal til, det er en holdning, og en holdning lovgiver man ikke om. Det fremgik også af mange af ordførernes taler.

Danmark har nok det tætteste nærdemokrati, man overhovedet kan have. Vi har et kommunalt selvstyre, som kritiseres for ikke at være stort nok og godt nok, men det er et

kommunalt selvstyre, som siger sparto til næsten alle andre kommunestyre verden over. Det betyder, at vi i hvert fald har et system, som ikke er til at kimse ad. Men når det er sagt, vil jeg også godt sige, at man skal ikke stille sig tilfreds, vi skal videre, men vi skal videre på en sådan måde, at vi ikke slipper forbindelsen med jorden og kommer med højtravende ideer om, at det og det kan lade sig gøre, for så viser det sig ved nærmere eftertanke, at det nok var en flopper. Dem har der været mange af i debatten om nærdemokrati.

Endnu en gang tak for en meget venlig modtagelse af redegørelsen.

K. J. Mortensen (S):

Det er vel nok hr. Kaj Hansen, der kalder mig frem især. Hr. Kaj Hansen siger, at denne debat kommer for sent. Jeg synes, der er noget, der tyder på, at den er kommet meget belejligt for visse, idet de bruger den til en gang valgflæsk op til komunalvalget. Når samme hr. Kaj Hansen siger, at der findes en borgmestercandidat, som ikke har de store visioner, kan det måske skyldes, at vedkommende har benene på jorden og ikke ønsker at fremsætte en masse løfter, som alligevel ikke kan indfries. Det skal man også se på; det er ikke alle, der kører på valgflæsk.

Der er talt om, at stemmeprocenten er for dårlig herhjemme ved kommunalvalgene. Det er rigtigt, og det er beklageligt. På den anden side, skal vi have en stemmeprocent, der ligger helt i top, skal vi nok ned på de helt små enheder med 25 beboere i hver enkelt kommune, for så bliver det nemlig en kamp om, hvem der kan blive nævnt først i radioen med 100 pct. stemmeafgivning. Jeg har indtryk af, at det er Hirsholmene, der tænkes på med den store stemmeprocent hver eneste gang.

Jeg tror, vi skal se sådan på det, at havde der været den store utilfredshed i kommunerne, ville der nok være en større stemmeprocent; man plejer nok at reagere, hvis man er væsentlig utilfreds. Og så må man sige, at det er op til partiforeningerne og partiorganisationerne rundt omkring at animere vælgerne; partiorganisationerne, som vi herhjemme er glade for, har en stor mulighed her.

Flere har været inde på spørgsmålet om beboerforetræde for udvalgene i kommunal-